

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudkyň JUDr. Andrey Borovičkové Ph.D. a Mgr. Jitky Stíbralové v právní věci

žalobkyně: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ 41197518**
sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3

proti

žalovaným: 1) **Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a.s., IČ 03447286**
sídlem Veletržní 1623/24, 170 00 Praha 7
zastoupená advokátkou Mgr. Bc. Veronikou Štěpánkovou
sídlem Revoluční 724/7, 110 00 Praha 1

2) **Hlavní město Praha IČO 00064581**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Jakubem Fröhlichem
sídlem Spálená 84/5, 110 00 Praha 1

o zaplacení 2 267 108 Kč s příslušenstvím

k odvolání znalce Ing. Jaroslava Marka, sídlem K Transformátoru 849/11, 160 00 Praha 6, zastoupeného advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 26. dubna 2024, č.j. 8 C 84/2022-344

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **mění** tak, že znalci Ing Jaroslavu Markovi, sídlem K Transformátoru 849/11, 160 00 Praha 6, se **přiznává** znalečné ve výši 7 234 Kč.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně nepřiznal shora uvedenému znalci odměnu za znalecký posudek. Konstatoval, že znalec byl dne 11.12.2023 vyslechnut ke svému znaleckému posudku č. 131/2018 (podanému jím v jiném (trestním) řízení), za což vyúčtoval 21 127 Kč. S odkazem na §§ 31 a 34 zák. č. 254/2019 Sb., zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech (zákon o znalcích) dovedl, že vyjádření znalce popírá jeho předchozí výpovědi (v **trestním řízení**) a nelze je použít jako důkaz, neboť kvalita znaleckého úkonu je z hlediska důvěryhodnosti znalce zpochybněna.
2. Proti tomuto usnesení podal znalec včasné odvolání. Namítl, že byl soudem I. stupně vyslýchán ke znaleckému posudku, který podal pro KŘ PČR v **trestním řízení**, v němž neobdržel žádné připomínky k jeho kvalitě, a dezinterpretace jeho z kontextu vytrhávané výpovědi (podané v **trestním řízení**) soudem I. stupně nemůže být důvodem pro nepřiznání znalecké odměny. Zdůraznil, že přehrání zvukového záznamu jeho výpovědi v **trestním řízení** se uskutečnilo bez jeho účasti a nemohl se k němu vyjádřit. Nepřiznání odměny za podanou výpověď ke znaleckému posudku je v rozporu s judikaturou Ústavního soudu, tato odměna znalci za znaleckou činnost podle § 31 odst. 1 zákona o znalcích náleží a soudu nepřisluší znalečné nepřiznat na základě tvrzení, že se znalec odchyluje od závěrů svého posudku. Znalecký posudek č. 131/2018 je zpracován v souladu se zákonem o znalcích, jeho prováděcími předpisy a s obecně

Shodu s prvopisem potvrzuje M.V.

uznávanými postupy a standardy daného oboru a odvětví, posuzování jeho kvality je specifická věc a pro nepřiznání znalecké odměny nebyly naplněny důvody. Znalec zopakoval s odkazem na §§ 2 odst.1 a 17 vyhl. č. 504/2020 Sb. o znalečném položky svého vyúčtování s nárokem na odměnu v celkové výši 20 000 Kč a na náhradu hotových výdajů v celkové výši 1 127 Kč a navrhl, aby mu odvolací soud změnou napadeného usnesení znalečné v této výši přiznal.

3. Odvolací soud z podnětu odvolání znalce přezkoumal napadené usnesení bez nařízení jednání v souladu s § 214 odst. 2 písm. c) zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o.s.ř.) o.s.ř. a odvolání shledal zčásti důvodným. Soud I. stupně vyslechl při ústním jednání dne 11.12.2023 znalce k závěrům jeho znaleckého posudku, podaného v jiném řízení pod č. 131/2018, který byl ve věci navržen jako důkaz. Znalce sice k podání znalecké výpovědi výslovně neustanovil ve smyslu § 127 o.s.ř., takto s ním však v řízení jednal a je nepochybné, že ke skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí a jsou obsahem podaného posudku, se Ing. Jaroslav Marek mohl vyjadřovat jedine z pozice znalce. K žádosti znalce o zaslání spisu jako podkladu pro přípravu jeho účasti u soudního jednání, mu soud I. stupně zaslal žalobu, vyjádření ze dne 22.6.2022, 22.8.2022 a 6.10.2022, rozsudek soudu I. stupně sp.zn. 39 T 23/2020 a usnesení odvolacího soudu sp.zn. 9 To 189/2022, vyjádření ze dne 14.2.2023, 14.2.2023, 22.3.2023 a 22.3.2023, znalecký posudek doc. Ing. Miloše Zicha Ph.D., protokol z ústního jednání ze dne 20.2.2023 a ze dne 26.4.2023 a sdělení ze dne 27.11.2023 a 29.11.2023. Znalec se k ústnímu jednání dne 11.12.2023 dostavil a zodpověděl dotazy k závěrům svého znaleckého posudku, podaného v trestním řízení, rovněž zodpověděl dotazy, co by bylo třeba udělat pro objektivní zjištění stavu mostu, zda je možné sledovat most, aby se dalo včas zjistit, že dojde k havárii, jak je možné, že v ČR jsou provozovány lávky v kritickém stavu ve stupních 7, zda mohli být na lávku vpuštěni lidé, zda je zařazení mostu do kategorií subjektivní či objektivní. Následně došlo podle obsahu protokolu z jednání k polemice mezi soudcem a znalcem o tom, jak přesně se vyjádřil znalec v trestním řízení k otázce, zda byla údržba lávky nadstandardní, pročež soud I. stupně uzavřel, že další výslech znalce je bezpředmětný a uvedl, že dospěje-li k závěru, že znalec nevyprávěl pravdu, nebude mu znalečné proplaceno.
4. Podle § 31 odst. 1 zákona o znalcích zásadně znalci náleží za zpracování znaleckého posudku odměna Pro krácení této odměny pro nízkou kvalitu znaleckého úkonu ve smyslu § 31 odst. 5 zákona o znalcích odvolací soud neshledal podmínky. Z obsahu spisu neplyne, že by bylo doplnění znaleckého posudku, které učinil znalec před soudem I. stupně při svém výslechu, provedeno v rozporu s § 28 zákona o znalcích Shledal-li soud I. stupně rozpor mezi výpovědí znalce v trestním řízení a výpovědí při jednání dne 11.12.2023, bylo na něm, aby znalci položil konkrétní dotaz, kterým by mu umožnil tento rozpor vysvětlit. Z výpovědi znalce plyne, že dovedl řádné neprovádění monitoringu externí firmou, jenž měl poskytovat prvnímu žalovanému informace o aktuálním stavu lávky. Ve svém odvolání znalec dodal, že tento chybný monitoring zapříčinil, že stavba spadla bez předchozího varování. Odvolací soud není oprávněn posuzovat věcnou správnost tohoto odborného závěru, jeví se však logickým, že monitoring správně prováděn nebyl, když podle posudku, podaného v trestním řízení, uváděl stále stejné výsledky, ačkoliv následně lávka spadla. V tomto kontextu lze chápat i vyjádření znalce o nadstandardní možné údržbě, odpovídající konstrukci lávky (o níž znalec v trestním řízení uváděl, že byla neudržovatelná), odpovídající i v té době dostupným informacím, která by nadstandardní údržbou nebyla, pokud by první žalovaný měl komplexní informace o stavu lávky. Skutečnost, že si znalec neuvědomil, jakými slovy tento svůj závěr vyjádřil v rámci několik hodin trvajících výslechu při hlavním líčení v trestní věci, probíhajícího ve zjevně emotivní atmosféře, k němuž došlo cca rok a tři čtvrtě před konáním ústního jednání v této věci, nemůže mít na závěr o znalcově odměně vliv (stejně jako skutečnost, že jiní znalci ve svých posudcích dospěli k rozdílným závěrům). Ostatně soud I. stupně ani není oprávněn takové rozpory odstraňovat jinak než vypracováním revizního znaleckého posudku (rozsudek Nejvyššího soudu

sp.zn. 32 Cdo 2197/2016 ze dne 28.3.2018). Lze tak uzavřít, že znalci za podání odborného vyjádření k jeho znaleckému posudku na jednání před soudem I. stupně odměna přísluší.

5. Znalec svou práci řádně vyúčtoval v sazbě 500 Kč za půlhodinu, tedy v souladu s intervalem sazeb odměny uvedeným v § 2 vyhlášky o znalečném. Použití sazby odpovídající horní hranici intervalu je odůvodněno mírou odborných znalostí použitých při zpracování posudku a skutečností, že znalecká činnost spočívala také v přezkoumání znaleckého posudku jiného znalce ve smyslu § 4 odst. 2 písm. c) vyhlášky o znalečném. Znění vyhlášky a skutkové obtížnosti věci však neodpovídá počet hodin, které podle svých tvrzení znalec strávil přípravou na podání znaleckého posudku a jejichž počet se jeví zjevně nadsazený. Odvolací soud předesílá v intencích konstantní judikatury (usnesení Krajského soudu v Praze č.j. 28 Co 94/2022-100, které obstálo v testu ústavnosti v nálezu Ústavního soudu III. ÚS 1957/22), že za studium listin obsažených ve spise, se zásadně přiznává jen paušální odměna ve výši 500 Kč podle položky 2, přílohy č. 1 vyhlášky, neboť podle § 5 vyhlášky o znalečném znalci nenáleží časová odměna za práci účelně vynaloženou na provedení úkonu, za kterou mu náleží paušální odměna. Odvolací soud však tuto paušální odměnu zvýšil v souladu s § 5 odst. 3 vyhlášky o znalečném. Není pochyb o tom, že převzetí a obeznámení se s případem včetně seznámení se se spisem vyžaduje zpravidla delší dobu než jen půl hodiny, jimž by odpovídala výše vyhláškou stanovené paušální odměny. S ohledem na to, že znalec zpravidla vypracovává posudek v písemné podobě, přísluší mu odměna za zpracování posudku, která vyváží nízkou odměnu, stanovenou vyhláškou za seznámení se spisem. V případě podání ústního vyjádření k posudku, písemně podanému v jiném řízení, však tato nízká paušální odměna ničím vyvážená není. V souzené věci se znalec s ohledem na delší časový odstup a skutkovou obtížnost věci nepochybně musel připravit na svůj výsledek i připomenutím si závěrů několikasetstránkového znaleckého posudku, který vypracoval v trestním řízení, i posudku doc. Ing. Miloše Zicha Ph.D. a bylo také třeba vzít v úvahu vyjádření stran, aby na ně mohl případně reagovat při svém výslechu. Podrobná orientace v jednotlivých vyjádřeních a protokolech však již potřebná nebyla. Tomu odpovídá příprava na jednání spočívající ve studiu listin v délce trvání 5 hodin. Odůvodněný je také nárok na odměnu za účast při jednání ve výši 1 500 Kč. Vypsání požadavků znalce a komunikace se soudem nepředstavují ani jednoduchou znaleckou činnost, jde o přípravné a administrativní práce, které se podle § 10 odst. 2 písm. c) vyhlášky o znalečném samostatně nehradí, neboť jsou zahrnuty v odměně. Obdobně nelze přiznat hotové výdaje za tisk listin, neboť posudek neměl být zpracován písemně a znalec nebyl vyzván k zaslání dohledaných důkazů, obsažených ve znaleckém posudku, svá podání pak zasílal datovou schránkou. Důvodný je naopak nárok na úhradu cestovného ve výši 734 Kč dle § 12 vyhlášky o znalečném, neboť soud I. stupně výslovně povolil znalci dopravu na jednání taxislužbou. Odvolací soud uzavírá, že znalcem bylo oprávněně účtováno na znalečném 7 234 Kč, z toho odměna za znaleckou činnost ve výši 6 500 Kč (5 000 Kč + 1 500 Kč) a cestovné ve výši 734 Kč. Napadené usnesení soudu I. stupně proto za použití § 221a o.s.ř. změnil a znalci přiznal znalečné ve výši 7 234 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 2. srpna 2024

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M.V.